

1887-03-12

AFSENDER

Sofie Holten

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

København

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

DOKUMENTINDHOLD

Sofie Holten takker for en anmeldelse, Hannover har skrevet. Hun reflekterer i brevet over anmeldelsens indhold, navnlig angående motivvalg og farvebrug. Hun føler sig ikke helt tilpas i det danske kunstmiljø, for kun få er interesserede i skildringen af 'lys' og 'luft' iblandt hendes jævnaldrende. Hun håber, at den stædighed hvormed hun arbejder med disse temaer, i fremtiden vil lade hendes værker skille sig ud som mere selvstændige.

TRANSSKRIFTION

Nørrevoldgade 25.

12te Marts 1887 –

Kære Hr: Hannover!

Jeg kan ikke andet end paa det hjærteligste takke Dem for den hensynsfulde

Maade, De har behandlet mig paa.¹ – Jeg sendte straks Anmeldelsen til "Politiken" – om Farver kan vi to nu engang ikke disputere – men hele Maaden de havde skrevet paa var saa alvorlig, at jeg meget takker dem – Kritik er jo snarest et gensidigt Respekt-Forhold, og det virkelig glæder mig at de tager Hatten af for mig som Kunstnerinde. – Med Hensyn til Valget af Motiver lover jeg ingen Forbedring – jeg maa der følge mit eget Hoved; jeg tror dog næppe at de har Ret, naar de

[2]

mener at dette ligger i Mangel paa Kendskab til Naturen – Motiv-Valg er vel snarest ens Smag – at Smag kan udvikle sig og undergaa store Forandringer skal jeg være villig til at indrømme. – det jeg nærmest gaar ud paa i mine Billeder er at faa Lys og Luft; – jeg føler mig ikke lidt beklemmt om Hjærtet ved at være kommen her hjem til danmark [!],² hvor jeg kun har truffet en enkelt der stræber efter det samme Maal – sommetider glipper det for mig, og jeg maa tænke paa det gamle Ord: quand tout le monde a tort tout le monde a raison; men jeg har en saa underlig stædig Natur, som ikke lader sig rokke undtagen der hvor den føler Overmagten – maaske at den bliver en Pind til min Ligkiste – maaske – og dette Haab er min Trøst – vil den vise sig en dag, som en ganske lille Stump selvstændigt. – deres hengivne
Sofie Holten. –

¹ Se anmeldelsen "Kunstforeningens Udstilling (Studier og Billeder af Frøknerne Sofie Holten og Luplau)", Politiken 13. marts 1887.

² Sofie Holten opholdt sig i 1886-87 i Paris.

Norrebro 25

12te Marts 1887. —

Kære Hr. Gamov:

Jeg kan ikke andet end give det hjerteligste tak for den hvenysfulde
brev, de har skrevet mig paa. — Jeg smiler straks som altid
til "Politiken" — og tænker paa de mange gode ord der — men
heller ikke de gode ordene paa den anden side, at jeg smiler tak
den — Kritik er jo ogsaa et godt Ord — Forstod, at det
virkelig gik mig an de gode Ord og for mig som Kunstner. —

Med Hvenys til Valget af Motiver forer jeg ingen Forbering — jeg maa der
fulge mit eget Hoved; jeg har dog ogsaa et eller andet, naar de

meer at ditte ligts i Mangel paa Kendskab til Naturen -
Mosis - Valg - vel maent en Smag - at Smag kan udvikle sig og
mest paa etre Fransoiser skal jeg vae nlig til at indgaae. -

Det jeg naemmer paa id paa i mine Billeder er at paa Lys og Luft; - jeg
føler mig ikke lidt beklemmt om Hjertet ved at vae kommen her hen
til Danmark, hvor jeg kan hae truffet en enkelt der staae efter den
samme Maal - somme stue gæpper det for mig, og jeg naar haardt paa
dit gamle Ord: quant tout le monde a tort tout le monde a raison,
men jeg har en saa morselig stærk Natur, som ikke lader sig adlede
indtægen der hvor den fyler Overmagten - maake at den giver en
Pind til min Lighed - maake - og ditte Haab er min Trost -
vel den nie sig en Stig, som en ganske lille Smag selvtændig. -

eres hengine

afte Holten. -